

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים

ב. בגרות לנבחנים אקסטריניים

מועד הבחינה: קיץ תשי"ע, 2010

מספר השאלון: 203,001104

תנ"ך

יחידת הלימוד השלישית

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שעה ורבע.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון – מנהיגות ומנהיגים במקרא – (16×2) – 32 נקודותפרק שני – דוד ומנהיגותו – $(26 \times 2) + (16 \times 1)$ – 68 נקודות

סה"כ – 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום.

מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטיוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
 רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון – מנהיגות ומנהיגים במקרא (32 נקודות)

בפרק זה עליך לענות על שתי שאלות: על אחת מהשאלות 2-1, ועל אחת מהשאלות 3-4. (לכל שאלה – 16 נקודות)

ענה על אחת מהשאלות 2-1.

1. הפרשן אברבנאל סבור שאין צורך במשטר מלוכה בישראל, ואת הכתוב בדברים, י"ז, 14: "כי תבא אל הארץ אשר היא אלהיך נתן לך...", העוסק ב"פרשת המלך", הוא מפרש כנבואה לעתיד ולא כמצווה.

הבא שלושה נימוקים מדברי הפרשן המבססים את טענתו. בתשובתך תוכל להיעזר בשמואל א, ח', 5.

2. "קויפמן (במאמרו "זוהר מלכות") טוען:

"בין גיבורי תולדות ישראל דויד הוא היחיד שבאישיותו נאחזה אמונת גאולה דתית".
 לדעת קויפמן, מה מייחד את דוד משאר המנהיגים, ומהי לדעתו הסיבה לייחוד זה?
 הסבר את דבריך בהתבסס על דברי קויפמן במאמרו "זוהר מלכות".

ענה על אחת מהשאלות 3-4.

3. א. קרא **במדבר**, ט"ז, 1-3, ואת הפירושים שלפניך:

רש"י: "הרבה יותר מדי לקחתם לעצמכם גדולה".

אבן עזרא: "חשבו ישראל שמשה אדונינו עשה מדעתו לתת גדולה לאחיו".

על פי כל אחד מן הפרשנים, מה הן טענות קרח ועדתו כלפי משה ואהרן?

(8 נקודות)

ב. קרא גם **במדבר**, ט"ז, 5, 28.

איזה עקרון הנהגה מבטא משה בפסוקים אלה, בהשיבו על הטענות של עדת קרח?

בסס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

4. א. קרא **תהלים**, ע"ב, 1-4, 12-14; **משלי**, ל"א, 4-5.

מהי דמותו הרצויה של המלך, כפי שהיא עולה מכל אחד משלושת הכתובים שלפניך?

בסס את תשובתך על הכתוב. (8 נקודות)

ב. קרא **תהלים**, ע"ב, 5-11.

בפסוקים אלה מפורט השכר של המלך האידאלי.

הבא שתי דוגמאות לשכר זה, והסבר אותן. (8 נקודות)

פרק שני - דוד ומנהיגותו (68 נקודות)

בפרק זה עליך לענות על שלוש שאלות: על שתיים מהשאלות 5-7 (52 נקודות), ועל אחת מהשאלות 8-9 (16 נקודות).

ענה על שתיים מהשאלות 5-7.

בכל שאלה שבחרת, ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

(לכל סעיף - 13 נקודות; סה"כ לכל שאלה - 26 נקודות)

5. קרא שמואל א, י"ח, 6-21.

ויהי בבואם בשוב דוד
 מהכות את־הפלשתים ותצאנה הנשים מפל־ערי ישראל
 לשוד והמתלות לקראת שאול המלך בתפנים בשמחה
 ובשלשים: ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הבה שאול
 באלפו ודוד ברבבותיו: ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר
 הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד
 לו אך המלוכה: ויהי שאול עון את־דוד מהיום ההוא
 והלאה: ויהי ממחרת ותעלה רות אלהים
 דעה אל־שאול ויתנבא בתוך־הבית ודוד מנגן בידו כיום
 כיום והחמת ביד־שאול: וישל שאול את־החמת ויאמר אכה
 בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים: וירא שאול מלפני דוד
 כי־היה ה' עמו ומעם שאול סר: ויסדהו שאול מעמו
 וישמהו לו שר־אלף ויצא ויבא לפני העם: ויהי
 דוד לבל־דרכו משכיל וְה' עמו: וירא שאול אשר־הוא
 משכיל מאד ויגד מפניו: וכל־ישראל ויהודה אהב את־דוד
 כי־הוא יוצא ויבא לפניהם: ויאמר שאול אל־
 דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן־לך לאשה אך היה־לי
 לבן־חיל והלחם מלחמות ה' ושאול אמר אל־תהי ידי בו
 ותהי־בו יד־פלשתים: ויאמר דוד אל־שאול
 מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי־אהיה חתן למלך:
 ויהי בעת תת את־מרב בת־שאול לדוד והיא נתנה
 לעדו־יאל המחלתי לאשה: ותאהב מיכל בת־שאול את־
 דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתננה לו
 ותהי־לו למוקש ותהי־בו יד־פלשתים ויאמר שאול אל־דוד
 בשתים תתחתן בי היום:

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. לאחר שניצח דוד את גלית, פצחו הנשים בשירה: "הִפָּה שְׂאוֹל בְּאַלְפֵי וְדוֹד בְּרַבְבְּתוֹ".

(1) כיצד הגיב שאול על דברי השירה הן במחשבה והן במעשה? בסס את דבריך

על פסוקים 8-11. (6 נקודות)

(2) הפרשן עמוס חכם מייחס לשירת הנשים משמעות שונה מזו שייחס לה שאול:

"הנשים פתחו תחילה בשאול וייחסו לו את ההכאה ורק נקטו בשיטת המספרים

העולים: אלף-רבבה" (בתוך "קיל, "ספר שמואל", דעת מקרא).

הסבר את שירת הנשים על פי הפירוש של עמוס חכם. (7 נקודות)

ב. קרא את פסוקים 10-21 בקטע שלפניך.

"וַיִּרְא שְׂאוֹל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי הָיָה ה' עִמּוֹ וּמַעַם שְׂאוֹל סָר" (פסוק 12).

הבא שתי דוגמאות מפסוקים 10-21 המבססות את הנאמר על דוד: "כי היה ה' עמו",

ושלוש דוגמאות מפסוקים אלה המבססות את הנאמר על שאול: "וַיִּרְא שְׂאוֹל מִלִּפְנֵי

דָוִד... וּמַעַם שְׂאוֹל סָר".

ג. קרא פסוקים 17-21.

שאול מציע לדוד להיות חתן למלך.

(1) מהו המניע הנסתר של שאול בהצעה זו? בסס את דבריך על שתי ראיות

מהכתוב. (7 נקודות)

(2) בפסוק 18 דוד מגיב על הצעת שאול.

הסבר בהקשרן את המילים "מי אנכי ומי חַיִּי משפחת אבי בישראל"

שבדברי דוד. (6 נקודות)

וישלח דוד מלאכים אל-איש-בשת
 בן-שאול לאמר תנה את-אשתי את-מיכל אשר ארשתי לי
 במאה ערלות פלשתים: וישלח איש בשת ויקחה מעם איש
 מעם פלטיאל בן-לוש: וילך אתה אישה הלוח ובנה אחריה
 עד-בחדים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: ודבר-אבנר
 היה עם-זקני ישראל לאמר גס-תמול גס-שלשם הייתם
 מבקשים את-דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי ה' אמר
 אל-דוד לאמר ביד ודוד עבדי הושיע את-עמי ישראל מיד
 פלשתים ומיד כל-איביהם: ודבר גס-אבנר באוני בנימין
 וילך גס-אבנר לדבר באוני דוד בחברון את כל-אשר-טוב
 בעיני ישראל ובעיני כל-בית בנימין: ויבא אבנר אל-דוד
 חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר-
 אתו משתה: ויאמר אבנר אל-דוד אקומה ואלכה ואקבעה
 אל-אדני המלך את-כל-ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
 בכל אשר-תאונה נפשך וישלח דוד את-אבנר וילך בשלום:
 והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו
 ואבנר איננו עם-דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויואב
 וכל-העבא אשר-אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא-אבנר בן-
 נר אל-המלך וישלחנו וילך בשלום: ויבא יואב אל-המלך
 ויאמר מה עשית הנה-בא אבנר אליך למה-זה שלחתו
 וילך הלוח: ידעת את-אבנר בן-נר כי לפתתך בא וידעת
 את-מוצאך ואת-מבואך וידעת את כל-אשר אתה עשה:
 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו
 מבור הסרה ודוד לא ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב
 אל-תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת
 בדם עשהאל אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
 וממלכתי מעם ה': עד-עולם מדמי אבנר בן-נר: יחלו על-
 ראש יואב ואל כל-בית אביו ואל-יבדת מבית יואב זב
 ומצדע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר-לחם: ויואב ואבישי
 אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את-עשהאל אחיהם
 בגבעון במלחמה:

ליש

מבואך

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְוָאָב וְאֶל-
 כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ קָרְעוּ בְּגָדֵיכֶם וְהִגְדוּ שָׂקִים וּסְפְדוּ לִפְנֵי
 אַבְנֵר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הַלֵּךְ אַחֲרֵי הַמָּטָה: וַיִּקְבְּרוּ אֶת-אַבְנֵר
 בַּחֲבֻרֹן וַיֵּשֶׂא הַמֶּלֶךְ אֶת-קוּלוֹ וַיִּבֶךְ אֶל-קִבְרֵי אַבְנֵר וַיִּבְכּוּ כָל-
 הָעָם: וַיִּקְרָן הַמֶּלֶךְ אֶל-אַבְנֵר וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת
 נָבַל יָמוּת אַבְנֵר: יָדָךְ לֹא-אֶסְרֹת וְהַגְלִיךְ לֹא-לִנְחַשְׁתִּים
 הַגִּשׁוּ בְּנַפְסוֹ לִפְנֵי בְנֵי-עוֹלָה נַפְלֹת וַיִּסְפוּ כָל-הָעָם לִבְנוֹת
 עֲלָיו:

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. פרק ג' נפתח בקביעה: "ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד, ודוד הלך וחסך ובית שאול הלכים ודלים" (פסוק 1).
 הבא מהקטע שלפניך דוגמה להתחזקות דוד ודוגמה להיחלשות בית שאול, והסבר כל דוגמה (סה"כ – שתי דוגמאות).

ב. קרא פסוקים 24-27 בקטע, ואת הדברים שלפניך מאת יוסף בן מתתיהו על יואב:
 "מכאן [מרצח אבנר] אפשר ללמוד לאילו מעשים הרי-סכנה מסוגלים בני האדם, אשר רוצים בכל מחיר לעלות מעלה ואינם מוכנים לסגת לפני איש. כדי להשיג את מטרותיהם הם מרבים במעשי עוולה, ומתוך פחד להפסיד איזה דבר אינם נרתעים אף מביצוע פשעים."
 (י' בן מתתיהו, קדמוניות, ז', א', ה')

(1) לפי דברי יוסף בן מתתיהו, מהו המניע לרצח אבנר על ידי יואב? (6 נקודות)

(2) מהו המניע לרצח שהכתוב מביא בפסוקים 26-30? (7 נקודות)

ג. קרא פסוקים 28-34.

בסוף הסיפור על מות אבנר וקבורתו נאמר: "וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר" (פסוק 37 בהמשך הפרק).
 הבא מפסוקים 28-34 בקטע שלפניך שלושה מעשים של דוד, שגרמו לעם להבין כי לא הייתה מהמלך להמית את אבנר בן נר", והסבר כל מעשה.

/המשך בעמוד 8/

א ויקרבו ימי-דוד
 ב למוות ויצו את-שלמה בנו לאמר: אנכי הלך בדרך כל-
 ג הארץ וחזקת והיית לאיש: ושמרת את-משמרת ה'
 אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו
 ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל-אשר
 ד תעשה ואת כל-אשר תפנה שם: למען יקים ה' את-דברו
 אשר דבר עלי לאמר אס-ישמרו בניך את-דרךם ללכת
 לפני באמת בכל-לבבם ובכל-נפשם לאמר לא-יכרת לך
 ה איש מעל פסא ישראל: וגם אתה ידעת את אשר-עשה לי
 יואב בן-צרויה אשר עשה לשני-שדו צבאות ישראל
 לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר ויהרגם וישם דמי-מלחמה
 בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו
 אשר ברגליו: ועשית כחכמתך ולא-תורד שיבתו בשלם
 ושבני ברזלי הגלעדי תעשה-חסד והיו
 שאל: באכלי שלחן פו-כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך:
 ח והנה עמך שמעי בן-גרא בן-הימיני מבחרים והוא קללני
 קללה נמרצת ביום לכתו מחנים והוא-ירד לקראתי הירדן
 ט ואשבע לו ב' ה' לאמר אס-אמיתך בחרב: ועתה אל-
 תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה-לו
 והודרת את-שיבתו בדם שאול:

(שים לב: סעיפי השאלה בעמוד הבא.)

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

- א. הבא מפסוקים 1-4 בקטע שלפניך שת הוראות שנתן דוד בצוואתו לשלמה בנו. הסבר אותן ואת התכלית שלהן. בסס את דבריך על פסוקים 1-4.
- ב. קרא גם **שמואל ב**, י"ז, 27-29. על פי פסוקים אלה, מהי הכוונה בהוראה "והיו באכלי שלחנד" (**מלכים א**, ב', 7)? הסבר במה הוראה זו היא גמול על המעשה של ברזילי.
- ג. (1) קרא פסוק 5 בקטע, ואת הדברים שלפניך מאת ב' עודד:
 "נראה שינשם דמי מלחמה בשלם מכון לרצח אבנר על ידי יואב, רצח שנתבצע כאשר בא אבנר אל דוד לשם כריתת ברית שלום, ושם נאמר: 'וישלח דוד את אבנר וילך בשלום' (שמואל ב, ג', 21)".
 ("מלכים א", **עולם התנ"ך**)
 על פי פירוש זה, מהי משמעות המילים "וישם דמי מלחמה בשלם"?
 (9 נקודות)
- (2) הסבר את המילים "ולא תנרד שיבתו בשלם שאל" (פסוק 6). (4 נקודות)

/המשך בעמוד 10/

ענה על אחת מהשאלות 8-9. (16 נקודות)

8. קרא שמואל ב, י"ג, 1-18.

ויהי
אחרי־כן ולא בשלום בן־דוד אחוזת יפה ושמה תמר ויאחבה
אמנון בן־דוד: ויצר לאמנון להתחלות בעבד תמר אחתו
כי בתולה היא ופלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה:
ולאמנון רע ושמד ויגדב בן־שמעה אחי דוד ויגדב איש
חכם מאד: ויאמר לו מדוע אתה נכה דל בן־המלך בבקר
בבקר הלא תגיד לי ויאמר לו אמנון את־תמר אחות
אבשלם אחי אני אהב: ויאמר לו יהיגדב שכב על־משכבך
והתחל וּבא אביך לדאותך ואמרת אליו תבא נא תמר
אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את־הבריה למען אשר
אראה ואכלתני מידה: וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך
לדאותו ויאמר אמנון אל־המלך תבוא־נא תמר אחתי
ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: וישלח דוד אל־
תמר הביתה לאמר לבי נא בית אמנון אחיך ועשילו
הבריה: ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את־
הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את־הלבבות: ותקח
את־המשרת ותעק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו
כל־איש מעלי ויצאו כל־איש מעליו: ויאמר אמנון אל־תמר
הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את־הלבבות
אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה:

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

וַתִּגַּשׁ אֵלָיו לֵאמֹר
 וַיְחַזְקֶנּוּהָ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שִׁבְבִי עִמִּי וְתֹאמְרִי לוֹ אֵל-
 אֱלֹהֵי-תַעֲנֵנִי כִּי לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֵל-תַּעֲשֶׂה אֶת-
 הַנְּבִלָה הַזֹּאת: וְאֲנִי אֵנָה אוֹלֵיךְ אֶת-חַרְפְּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה
 כְּאֶחָד הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא
 יִמְנַעַנִי מִמֶּךָ: וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ וַיְחַזֵּק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה
 וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ: וַיִּשְׁנֶאֱה אֲמִנּוֹן שִׁנְאָה גְדוֹלָה מְאֹד כִּי גְדוֹלָה
 הַשִּׁנְאָה אֲשֶׁר שִׁנְאָה מֵאֲהָבָה אֲשֶׁר אֲהָבָה וַיֹּאמֶר לָהּ אֲמִנּוֹן
 קוּמִי לְבִי: וְתֹאמְרִי לוֹ אֵל-אוֹדֹת הַדְּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
 מֵאֲחֶרֶת אֲשֶׁר-עָשִׂית עִמִּי לְשַׁלְּחַנִּי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ:
 וַיִּקְרָא אֶת-נַעֲרוֹ מִשְׁדָּתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַח-נָא אֶת-זֹאת מֵעִלֵּי
 הַחוּצָה וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָהּ: וְעַלֶּיהָ פָּתַת פְּסִים כִּי בֵן
 תִּלְבָּשׁוּן בְּנוֹת-הַמֶּלֶךְ הַפְּתוּלֹת מְעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁדָּתוֹ
 הַחוּץ וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָהּ:

א. בקטע שלפניך יש תיאור ישיר של עוצמת רגשות ושל השתנותם.

הבא מהקטע דוגמה לתיאור ישיר של עוצמת רגשות ודוגמה לתיאור ישיר של

השתנות הרגשות, והסבר כל דוגמה. (8 נקודות)

ב. בפסוקים 12-13 תמר מנסה לשכנע את אמנון להניח לה.

קרא את הדברים שלפניך מאת הפרשן אברבנאל:

"ורצתה בזה לתת שלוש טענות חזקות לשאין ראוי לעשותו: האחד מפאת המעשה,

השני מפאת כבודה, השלישי מפאת כבודו".

מצא בדברי השכנוע של תמר בקטע שלפניך את שלוש הטענות שאברבנאל מציין

בדבריו, והסבר אותן. בסס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

9. קרא את המדרש שלפניך:

"ה' צדיק יבחן" (תהלים, י"א, 5). ובמה הוא בוחנו? במרעה צאן. בדק לדוד בצאן ומצאו רועה יפה, שנאמר: [ויבחר בדוד עבדו] ויקחהו ממכלאת צאן' (תהלים ע"ה, 70). מהו 'ממכלאת צאן'? כמו: 'ויקלא הגשם' (בראשית, ה', 2). היה מונע הגדולים מפני הקטנים והיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך, ואחר כך היה מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינוני, ואחר כך מוציא הבתורים [כדי] שיהיו אוכלין עשב הקשה. אמר הקב"ה: מי שהוא יודע לרעות [את] הצאן איש לפי כוחו, יבוא וירעה בעמי, הלא הוא דכתיב [= וזה הוא שכתוב]: 'מִצְאֵת עֲלוֹת הַבְּיָאוֹ לרעות ביעקב עמו' (תהלים, ע"ח, 71). ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן. אמרו רבותינו: כשהיה משה רועה צאנו של יתרו במדבר ברת ממנו גדי ורץ אחריו עד שהגיע לחסית [סוג של ירק]. כיוון שהגיע לחסית נודמנה לו ברכה של מים ועמד הגדי לשותות. כיוון שהגיע משה אצלו אמר: אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני [ש]צמא עייף אתה. הרכיבו על כתפו והיה מהלך. אמר הקב"ה: יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם - כך חיך, אתה תרעה צאני ישראל. הווי: ומשה היה רעה [שמות, ג', 1].

(שמות רבה, פרשה ב, ב)

א. "ה' צדיק יבחן".

(1) איזו תכונה מתגלה אצל דוד ואיזו תכונה מתגלה אצל משה בעיסוקם

כרועי צאן? בסס את דבריך על המדרש. (6 נקודות)

(2) הסבר על פי המדרש, איזו החלטה הקב"ה מקבל בנוגע לדוד ובנוגע למשה,

ומה הן הסיבות לקבלת החלטה זו. (6 נקודות)

ב. מה יכולה להיות המטרה של המדרש כשהוא יוצר דמיון בין דוד למשה? (4 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך